

2017-32-0152-00131

Skrivelse af 26. september 2017 fra Nordjyllands Politi

En embedsdyrlæge konstaterede ved et kontrolbesøg en gris, der var ude af stand til at rejse sig, opstaldet sammen med raske dyr. Andre grise, der var lidende af ledbetændelse, brok eller utrivelige med kroniske lidelser, var ligeledes opstaldet sammen med raske artsfæller i stier, hvor nogle indeholdt tilsølede og våde lejeområder.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Om ansatte X ved at have undladt at tilkalde dyrlæge til de syge dyr, samt at behandle dem mod deres lidelser har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt samt udsat grisene for unødigt smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe og i bekræftende fald om ansatte X derved har udsat en og/eller flere af grisene for uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 12. juni 2017 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne d. 16. maj 2017 foretog kontrol i svinebesætningen. I et ældre staldafsnit gik adskillige syge dyr, som ikke var i behandling eller tilset af en dyrlæge. Alle stier havde gulv af beton og spalteareal uden blødt underlag. Flere stier havde et vådt og beskidt lejeareal. I en af stierne lå en selvdød gris, som viste tegn på generel utrivlighed, idet den var mindre end de øvrige dyr og mager. En anden selvdød gris var lagt på staldgangen.

I øvrigt konstateredes:

Gris 1 lå i en sti sammen med flere raske dyr og kunne ikke rejse sig. Den var tydeligt svækket, nedstemt samt afmagret. Omkring højre has var en synlig og fast hævelse, som sandsynligvis skyldtes en kronisk ledbetændelse eller et lednært brud. På hasen var der desuden et åbent snitsår. På dyrets venstre side var der et åbent og ældre slidsår på 5 cm med fortykket sårrand med granulationsvæv (reparationsvæv) ved skulderområdet. Grisen var tydeligt mindre end de andre dyr i stien. Grisen var tilsølet af det våde underlag i stien. Embedsdyrlægen vurderede, at tilstanden havde stået på i uger.

Gris 2 var ude af stand til at tage støtte på venstre bagben, hvor der var en synlig og delvis fast hævelse omkring hofteleddet. Embedsdyrlægen vurderede, at grisen havde en ledbetændelse, og at denne havde haft en varighed på mindst 10 dage.

I et ældre staldafsnit var der blandt øvrige dyr opstaldet mindst 16 grise med store navlebrok. I flere af stierne var lejearealet tilsølet. Mindst to af grisene havde brokdannelser med udvikling af slidsår på broksækken.

Gris 3 vejede ca. 40 kg og havde et brok på 22x16 cm med et ældre 8x9 cm slidsår.

Gris 4 havde et 16 cm stort brok med et slidsår på 6 cm i bunden af broksækken. Embedsdyrlægen vurderede, at tilstanden havde stået på i flere dage.

I et ældre staldafsnit var der mindst 4 ”ballongrise”, som er karakteriseret ved, at grisene sammen med afmagring har en opspilet bug. Grisene havde markeret rygsøjle og ribben, som tegn på afmagring og kronisk sygdom og gik sammen øvrige raske dyr. Gris 19 var tydeligt nedstemt og sløv og havde tydeligvis svært ved at klare sig blandt de øvrige dyr, som var begyndt at bide den i ørerne. Højre øre var delvis afbidt og havde fortykket sårkant med granulationsvæv, som tegn på en længerevarende tilstand.

I et andet ældre staldafsnit var der mindst 3 utrivelige grise, som gik blandt raske dyr. Grisene var tydeligt mindre end de øvrige dyr og var nedstemte og tydeligt svækkede med markeret rygsøjle og ribben som tegn på afmagring og kronisk sygdom. En af grisene viste desuden tegn på hjerne- eller mellemørebetændelse og havde en slingrende og ukoordineret gang.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet vurderer, at gris 1, der var liggende i en tilsølet, våd sti sammen med øvrige raske dyr, på et tidligere tidspunkt burde have været anbragt i særligt indrettede sygestier, undersøgt af en dyrlæge, sufficient behandlet eller aflivet. Ved undladelse heraf er gris nr 1. blevet bragt i en tilstand af tydelig svækkelse, nedstemthed, og afmagring, samt at være ude af stand til at rejse sig, at have synlig fast hævelse omkring højre has, at være bevægelseshæmmet i en tilsølet våd sti sammen med øvrige raske dyr samt have et åbent og ældre slidsår på 5 cm med fortykket sårrand med granulationsvæv (reparationsvæv) ved skulderområdet.

Grisen har derved igennem længere tid været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Stien, hvor dyret holdtes har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrets behov, herunder en sikring af, at dyret havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet vurderer, at gris nr. 19 (på foto angivet som gris 9) ved at være tydeligt nedstemt, sløv og udsat for artsfællers adfærd i en sådan grad, at højre øre var delvis afbidt og havde fortykket

sårkant med granulationsvæv, som tegn på en længerevarende tilstand derved igennem længere tid været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet vurderer vedrørende de øvrige beskrevne grise, at disse på et tidligere tidspunkt burde have været anbragt i særligt indrettede sygestier, undersøgt af en dyrlæge, sufficient behandlet eller aflivet. Ved undladelse heraf har grisene med de beskrevne lidelser været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Stierne, hvor dyrene holdtes har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Giver sagen i øvrigt styrelsen anledning til bemærkninger.

Svar ad 2:

Rådet skal indledningsvis anføre, at Rådet kun har kompetence til udtale sig om forhold af veterinærfaglig karakter.

Rådet finder, at sagen bør give anledning til at overveje, om den ansvarlige for husdyrholdet i besætningen i fornødent omfang har levet op til § 3 i bekendtgørelse om beskyttelse af landbrugsdyr og § 37 i bekendtgørelse om beskyttelse af svin. En vurdering af, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af reglerne i lovgivningen, beror på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 50.000 kr. jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2 og 9, jf. §§ 1 og 2, og §19, stk. 1, jf. § 5 i bekendtgørelsen om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr samt bekendtgørelse om dyreejerens anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig kontrol og fødevarevirksomheders egenkontrol med restkoncentrationer § 34, stk. 1, nr. 1, jf. § 15, stk. 1 og 2.